

POMEMBEN PREMIK!

IVO JEVIČNIKAR

V deželnem svetu Furlanije-Juljske krajine je prišlo prejšnjo sredo in četrtek do pomembnega premika glede priznanja temeljnih pravic slovenske narodnostne skupnosti. Prodrlo je zakonsko besedilo, ki zagotavlja izvolitev vsaj enega predstavnika slovenske manjšine v deželni svet.

Gre za načelo o zajamčenem zastopstvu manjšin, ki zadnja leta postaja sestavni del sistema manjšinskega varstva. Pri nas si je zanj že dolgo prizadevala Slovenska skupnost, zlasti po uvedbi volilnih reform na deželni, krajevni in vsedrjavni ravni, saj "večinski sistem" močno ogroža zastopstvo narodnih manjšin. To se je že jasno pokazalo v deželni in goriškem pokrajinskem svetu.

Treba je povedati, da glasovanje v deželnem svetu še ni uvedlo te pravice. Svetovalci so se namreč izrekli za spremembo 13. člena deželnega statuta, ki govori o volilnem sistemu. Glavna novost je v zahtevi, da dobi deželni svet proste roke pri oblikovanju novega volilnega zakona, ki bo po vsedrjavnem vzorcu vnesel prvine večinskega sistema. Novi volilni zakon - je še rečeno v izglasovanem besedilu - sme olajšati izvolitev predstavnikov jezikovnih manjšin, vsekakor pa mora zagotoviti izvolitev "vsaj enega svetovalca, ki naj bo izraz slovenske jezikovne skupine". Ker pa je deželni statut ustavni zakon, se mora o spremembah izreči s posebnim postopkom (štiri glasovanja) parlament. Deželni svet je zdaj izglasoval le svoj predlog, ki mora rotirati v Rim, kjer ga čaka prej opisani postopek. Pot je torej še dolga in negotova.

Kljub temu lahko zapišemo, da gre za zgodovinski premik. Če bo predlog prodril v parlamentu, bo slovenska manjšina prvič omenjena v posebnem deželni statutu. Pravica do zagotovljenega zastopstva pa je tudi izjemno priznanje prisotnosti in dragocenosti slovenske narodnostne skupnosti, njene pravice, da je prisotna tam, kjer se odloča o skupnih zadevah, jasen signal krajevnih politikov rimskim kolegom, da je dozorel čas za rešitev naših temeljnih življenjskih vprašanj. Dežela se ni izognila svojim odgovornostim, kot se jim je pred leti ob vprašanju zaščitnega zakona.

Pomembni so tudi premiki med političnimi strankami. Čeprav to ni bilo tako vidno, saj Slovenska skupnost ni več zastopana v deželni svetu, je ta stranka, zlasti njen deželni tajnik Martin Breclj, trdo delala, da bi prišlo do pozitivnega rezultata. Stranka komunistične prenovne se je zavzemala za zajamčeno zastopstvo, vendar ga pri glasovanju ni podprla enoglasno. Demokratična stranka levice je bila sprva za dokaj ohlapno besedilo. Podobno Severna liga. Zelo dosledno in manjšini naklonjeno je bilo zadržanje Ljudske stranke. Te tri stranke večine so zadevo speljale, pa čeprav ne brez notranjih trenj. Pri glasovanju o tem določilo se je za zajamčeno zastopstvo izreklo 25 svetovalcev, 15 jih je bilo proti, sedem se jih je vzdržalo, predsednik po običaju ni glasoval, ostalih 12 pa ni bilo v dvorani.

NI RAZLOGOV ZA PRETIRANO VESELJE

DRAGO LEGIŠA

"V Trstu se spet spreletavajo vznemirljive prikazni dvojezičnosti, ki so razburjale krajevno in vsedrjavno politično življenje ob tako imenovanem 'Maccanicovem zakonu', ta pa ni nikdar pristal v parlamentu. Leva sredina bo morala zelo paziti; julijska občutljivost za to vprašanje je namreč velikanska. Nova živčnost bi lahko pregrela položaj, kjer žerjavica zgodovine stalno tli pod pepelom sedanjosti."

Tako smo lahko brali v uvodniku tržaškega italijanskega dnevnika dan po rimskem srečanju med predsednikoma italijanske in slovenske vlade, Romanom Prodiem in Janezom Drnovškom.

Marsikdo med našimi ljudmi se bo ob takšnem branju s spominom vrnil v obdobje osimske pogodbe, ki je pred 20 leti dokončno uredila problem vzhodne italijanske državne meje, a je hkrati dalo povod za mobilizacijo tržaške italijanske nacionalistične javnosti zoper tedanjo osrednjo rimsko vlado in stranke, ki so to vlado podpirale. Se bo po podpisu pridružitvenega sporazuma, ki odpira Sloveniji vrata v Evropsko zvezo, zgodovina pri nas ponovila? Glede na prizore, ki smo jim te dni priča v Trstu, je takšno vprašanje popolnoma upravičeno. To tembolj, ker so vedno isti krogi brž sprožili nov problem.

"V zemljepisnem pogledu je to rečica - smo lahko še brali v omenjenem uvodniku - zelo pičlega pomena. Geopolitično pa postaja pregrada, ki utegne razdeliti na dvoje našo manjšino v Istri. Govorimo o reki Dragonji, ki je hkrati meja med Slovenijo in Hrvaško. To je rana, ki smo jo za silo začelili po ljubljanski in za-

grebški neodvisnosti, a ki je zdaj spet začela nevarno krvaveti."

Prav radi bi se motili, vendar se bojimo, da sedanja odjuga med Rimom in Ljubljano ne pomeni tudi začetka odpravljanja vseh spornih vprašanj in zlasti začetka iskrenega sodelovanja in prijateljstva med obema državama in njunimi prebivalci. Našo bojazen opravičuje prav pisanje omenjenega tržaškega italijanskega dnevnika. Zanimivo in pomenljivo je tudi, da je italijanski vsedrjavni tisk srečanje Prodi - Drnovšek dejansko ignoriral. Očitno se odgovorni zavedajo, da utegne nova smer v odnosih med obema državama po nepotrebnem razburjati del italijanske javnosti.

Predsednik Drnovšek je v zvezi z znano zadevo zapuščenih dobrin v Rimu dejal, da jo ureja pravkar podpisani sporazum o pridruženem članstvu in da sta sicer še vedno veljavni osimska pogodba in rimski sporazum iz leta 1983. Slednji namreč določa, katere nepremičnine se vrnejo, oziroma ostanejo v lasti in posesti ljudi, ki so se pred desetletji izselili v Italijo.

Pričakovati je torej treba, da bodo tudi v prihodnosti na delu sile, ki se bodo odločno upirale zlasti pravični in pošteni ureditvi položaja slovenske narodne manjšine v Italiji. Tudi po

Zato tudi danes ni razlogov za pretirano veselje nad zasukom dogodkov, četudi ne gre tajiti njegovega pomena.

Zavedati se moramo predvsem, da nam nihče ne bo ničesar daroval, in da nam nihče ne bo s cvetovi postiljal naše nadaljnje poti. Sami si bomo morali še dalje urejati svoje gnezdo, in sicer s sredstvi, ki nam jih daje na razpolago demokracija. Ta sredstva pa so predvsem politične narave in vsebine.

Zgledujemo se v tem pogledu po manjšinah tako v Italiji kot v drugih evropskih demokratičnih državah!

Osimu je marsikateri naš rojak mislil, da bo država, v kateri živimo, s "posebnimi normami", kot dobesedno določa 6. člen republiške ustave, zaščitila našo manjšino in da bo hkrati izpolnila mednarodno sprejete obveze. Pa se je ta naš rojak, žal, bridko motil.

Predsednika nasmejanih obrazov

ČEMU NEDELJSKI REFERENDUMI

SAŠA RUDOLF

V nedeljo bodo med 8. in 21. uro znova odprta volišča v Furlaniji-Juljski krajini. Glasovali bomo o petih referendumih, ki se nanašajo na zdravstvo in še posebej na bolnišniško oskrbo. Večina strank, med temi tudi Slovenska skupnost, ni zavzela obvezujočega sta-

lišča, pač pa je odločitev prepustila volilcem. Izjemo predstavljajo Stranka komunistične prenovne, ki je podobno kot Lista za Trst za odpravo določil veljavnih zakonskih predpisov, in Demokratična stranka levice, ki je za ohranitev sedanje zakonodaje. O čem govorijo referendumi?

STRAN 2

02 Miro Oppelt RUSKI VOZEL

Ruska balotaža bo dvoboj med Jelcinom, predstavnikom prevečkrat skorumpiranega kapitalizma, in Zjuganovom, nostalgikom po komunistični S.Z.

03 intervju TATJANA ROJC

04 Marko Vuk "BOGU HVALA"

04 Jurij Paljk KNJIŽNI IZBOR PAPEŽEVH MISLI

06 Lojzka Bratuž LUDVIK ZORZUT, LJUDSKI PESNIK

07 Davorin Devetak SLOVENSKA FILMSKA IN TV-PRODUKCIJA

09 Tanja Prinčič Mamolo ZLATOMAŠNIKU G. STANKU ZORKU

10 Danijel Devetak ZELO NEENOTNO V 3. TISOČLETJE!

12 Erika Jazbar BOGATO KULTURNO POLETJE

13 Janez Vuk EVROPA IZREKLA SVOJ "DA"

15 Erik Dolhar VRSTA OBČNIH ZBOROV NAŠIH DRUŠTEV

JEZUS IZ NAZARETA IN CERKEV KOT SKUP- NOST JEZUSOVH UČENCEV (24.)

ZVONE ŠTRUBELJ

Ali je Cerkev tudi danes odsev božje misli? Marsikdo temu vprašanju pritrudi. Veliko jih v to dvomi. Nekateri trdijo, da ne in preseneti nas, da je v tej zadnji skupini veliko vernih.

V prejšnjem prispevku smo videli, da je kritična ost naperjena predvsem Cerkvi kot ustanovi, njenemu družbenemu, hierarhičnemu ustroju. Med anketiranci, ki odgovarjajo na vprašanje "Ali si je Kristus zamislil tako Cerkev, kot obstaja danes?", mnogi razmišljajo v prid duhovnega gibanja, ki naj bi bila Jezusova prava zamisel krščanstva, Cerkev pa naj bi nastala zgolj iz zgodovinske nuje. Mnoge moti razdeljenost Cerkve, mnogi se obregnejo ob njeno materialno bogastvo, nesprijemljiva se jim zdita njena avtoritarnost in preveč dogmatski pristop k nekaterim pomembnim področjem življenja.

Pri anketi, ki so jo izvedli študentje Teološke pastoralne šole v Kopru in Novi Gorici, je prišlo do izraza, da večina vprašanih vidi veliko razliko med začetno in današnjo, s časom dokaj spremenjeno, Cerkvijo. Večini vprašanih nevernikov se je Cerkev zamerila predvsem zaradi "prejšnjih časov"; pri tem omenjajo odpustke, inkvizicijo, sveto vojno, pokvarjenost in nepoštenost nekaterih predstavnikov Cerkve. Tisti verniki, ki se ne strinjajo z današnjo ureditvijo Cerkve, od nje pričakujejo več človečnosti, spoštovanja različnosti in gojitev globljih medsebojnih človeških odnosov, več prostora in poslušanja za molitev in meditacijo, tudi več ustvarjalnega prostora za posameznika in skupine.

Vsekakor lahko rečemo, da ima malo kristjanov svoj lasten, izdelan pogled na odnos med družbeno, vidno podobo Cerkve in njeno duhovno vsebino. Ali iz tega lahko sklepamo, da drugi vatikanski koncil, ki je v dogmatski konstituciji o Cerkvi na novo opredelil odnos med duhovno in družbeno resničnostjo Cerkve, še ni podrl med množice slovenskih vernikov? Ali smo koncil sprejeli le na zunaj, naša mentaliteta pa je ostala nespremenjena? Upam si trditi, da obstaja veliko razlogov, ki to potrjujejo. Da kristjani o Cerkvi ne razmišljajo malo globlje in bolj osebno, je prav gotovo eden od simptomov neprezračenega, zatohlega duhovnega prostora, ki ima več negativnih posledic. Ena od teh je verski formalizem, pozunanjenost in pasivnost, ki moti predvsem mlade ljudi. Med posledice lahko štejemo tudi vdor novih duhovnih ponudb, ki niso zrasle na krščanski osnovi in se kažejo bolj odprte in bolj prilagojene potrebam današnjega človeka.

Med osebami, ki so odgovarjale na zastavljeno vprašanje, bomo izbrali še tri, ki nakazujejo, kako je Cerkev nadaljevanje Kristusovega projekta.

25-letni delavec: "Kristus je pri ustanavljanju Cerkve računal tudi s človeškimi slabostmi. Zaradi tega lahko rečemo, da si je Kristus zamislil Cerkev tako, kot je, in ne drugačno."

31-letni duhovnik: "Zdi se mi, da je Jezus želel veliko bolj preprosto skupnost, neobremenjeno s tolikimi postranskimi navlakami. Verjamem pa, da je tudi v sedanji ureditvi navzoč On sam. Ljudje smo tisti, ki uničujejo pravo podobo in ji jemljemo svetniški sij."

Trgovec, star 52 let: "Mogoče je Cerkev, kot si jo je zamislil Kristus, premalo razširjena v svetu in premalo med ljudmi, kjer obstaja."

Koledar evharističnega češčenja za sinodo v Gorici

Objavljamo datume in kraje celodnevne evharističnega češčenja. Vsi so vabljeni k molitvi in udeležbi!

Petek, 21. junija, sv. Jurij (Brazzano); **sobota, 22. junija**, San Valeriano (Gradišče); **nedelja, 23. junija**, pri noterdamkah (Gorica); **ponedeljek, 24. junija**, sv. Ivan (slovenska duhovnija v Gorici); **torek, 25. junija**, San Canciano (Crauglio); **sreda, 26. junija**, S. Nicolò (Mavhinje); **četrtek, 27. junija**, San Tommaso Apostolo (Perteole).

"BOGU HVALA!"

MARKO VUK

V prejšnji številki Novega glasa smo v krajšem razmišljanju o enem izmed aspektov nedavnega papeževega obiska v Sloveniji poudarili pomen binkoštnega razpoloženja, ki naj ureja odnose med evropskimi narodi, ki so enega Duha, a hkrati vsak na svoj način prisotni v današnji civilizaciji enakovrednih narodov in kultur.

Kdor je pazljivo analiziral papeževe govore v Sloveniji, je med stalnicami gotovo opazil vsaj eno, ki je za nas kot pripadnike malega naroda zelo po-

membna, t.i. odnos med vero in kulturo oz. med vero in narodnostjo. Po papeževem učenju so to prvine, ki se med seboj ne izključujejo, marveč se dopolnjujejo. Janez Pavel II. je v tem mišljenju popolnoma v skladu s spoznanji II. vatikanskega koncila, ki se je v oznanjevanju in liturgiji odrekel uniformnosti, temveč hoče krščansko sporočilo razširiti v kulturnih oblikah, skladnih s tradicijo in kulturo posamičnega naroda. Govorimo namreč o potrebi po inkulturaciji krščanstva v posamičnih deželah, kar je še posebej pomembno za male narode in misijonske kraje.

Opisano problematiko sem še v jasnejši luči dobro zaznal na nedavnem srečanju obeh Goric na Sveti gori, ki je potekalo na binkoštno nedeljo popoldne. Po naključju sem se znašel na koro, kjer sem srečal italijanske pevce in organista iz Gorice, ki so bili letos zadolženi za glasbeni del, sam pa sem kot organist poskrbel le za spremljavo dveh slovenskih ljudskih pesmi. Kot rečeno, so na koro prevladovali goriški pevci italijanske narodnosti, a se je zgodilo, da so navdušeno poprijeli tudi pri obeh slovenskih ljudskih pesmih, ki sta bili načrtovani v večjezičnem mašnem bogoslužju, sicer potekajočem v latinščini, slovensščini, italijanščini in fur-

lanščini. Pomenljivo je bilo, da sem prav na praznik Svetega Duha to popoldne resnično zaznal pravo binkoštno razpoloženje spoštovanja različnih jezikovnih in glasbenih izrazov.

Ob koncu maše na Sveti gori, ko je sledil zaključni blagoslov, je starejša gospa, italijanska pevka iz Gorice, za duhovnikom še enkrat v slovensščini polglasno odgovorila "Bogu hvala!" in s tem vidno izrazila svoje notranje zadovoljstvo ob splošnem občutenju, ki je tega dne zavladalo v Marijinem svetišču. Upajmo, da bodo iz tega v bodočnosti zrastle tudi drugi sadovi, ki bodo v te obmejne kraje prinašali slogo in mir.

CELJSKA MOHORJEVA / IZBOR PAPEŽEVH MISLI

NAJVEČJA PA JE LJUBEZEN...

JURIJ PALJK

Največja pa je ljubezen je naslov nove knjige, ki je izšla pri celjski Mohorjevi družbi.

V priročni in primerno oblikovani knjigi je zbranih 122 misli svetega očeta o ljubezni, zaroki, zakonu, zvestobi, družini, otrocih, neporočenosti, o pomembni vlogi staršev, o materinskem poklicu in še vrsto drugih bi lahko našteali.

Izbor besedil je s pomočjo prof. Rafka Valenčiča opravil Rafko Vodeb, on je tudi poskrbel za slovenske prevode. Gre za misli, ki jih je avtor knjige izbral iz priložnostnih nagovorov papeža Janeza Pavla II., iz uradnih cerkvenih dokumentov, iz papeževih znanstvenih in leposlovnih del; skratka: gre za besedila, ki so nekak presek papeževih misli in vere s posebnim poudarkom na besedila, s katerimi se papež obrača predvsem na mlade. Prav zato je v knjigi tudi veliko misli o spolnosti, o posvečenju človeka kot takega, o vlogi mladih v svetu in v Cerkvi, o poti vere, ki ne sme iti skupaj z našo potrošniško družbo, ampak mora iti vedno proti toku, pa naj bo to še tako težavno.

Knjigo so opremili s fotografijami, ki dopolnjujejo tekst, in ker gre pretežno za dobre fotografije, na katerih so tudi velika umetni-

ška dela in včasih izseki iz vsakdanjega življenja, lahko rečemo, da je knjiga dobro in predvsem trezno opremljena. Tu mislim predvsem na dejstvo, da v knjigi ni kričeče kičastih fotografij, s katerimi nam predvsem knjige z versko vsebino tako rade postrežejo in dosežejo popolnoma nasproten učinek od tistega, ki so ga želele doseči. Verski tisk in knjige z versko vsebino so večinoma zelo slabo opremljene z ilustracijami, ker ima človek vedno neprijeten občutek, da njihovi izdelovalci ne živijo v današnjem času. Lepih sončnih zahodov in kapljic in ros na rožicah in listih raznih rastlin imamo pa že vsi dovolj, kot tudi nasmejanih družin, ki tekajo po lepih travnikih, in vseh tistih mladih, ki se na fotografijah strašno veselijo življenja.

Kaj naj rečemo o papeževem sporočilu, ki prihaja iz knjige *Največja pa je ljubezen*? Predvsem to, da je

papež zelo velik poznavalec mladih src in sodobnega mladega človeka, saj mu govori z njegovim jezikom in njegovo govornico. In to počne tudi takrat,

ko mora iti proti toku, se pravi v trenutku, ko govori o naporni poti krščanske vere, ki mora biti v naši družbi razvidna predvsem iz našega obnašanja in naših del. Knjiga bo prišla prav tako mladim kot tudi vzgojiteljem, po njej pa bodo segli tudi vsi tisti, ki bi radi papežev nauk in njegovo razmišljanje spoznali od bližje. Jasno je, da to ni popoln pregled papeževih razmišljanj, je pa dober izsek iz njegovih del in govorov, tako da si s to knjigo lahko ustvarimo o papeževem razmišljanju kar dobro idejo.

Knjigo odlikuje predvsem dejstvo, da je veliko papeževih misli tokrat objavljenih prvič v slovenskem jeziku.

17.-18.-19. MAJA

dolgo že kot dež nad izsušeno polje
kot v solnce, da prežene meglo hladnih gor
v koraku tvojem so stopinje melodij
in v tvojem glasu že zveni Beseda.

Prihajaš

da sprostesh roke v peruti, v blagoslov
neba, v nesluteno skrivnost vsega,
kar Duh Očetov v tisti bo minuti
govoril nam Slovincem v blaženost darov.

Prišel si

ugasli ognji so se razživali,
potokom se poklonil omrtveli mlin,
spet sosed je sosedu segel v roke,
naš stari zvon zvoni iz novih lin.

J. CUKALE

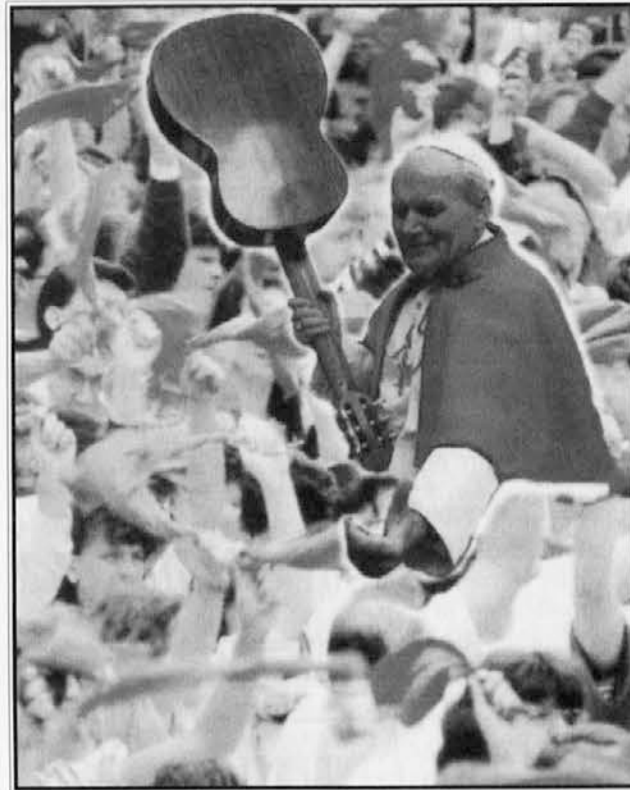
PESMI S PETROVE BARKE

Glasbena kaseta, ki nosi naslov *Petrova barka*, je izšla nekaj dni pred obiskom svetega očeta v Sloveniji. Pri odličnem slovenskem verskem mesečniku Ognjišče v Kopru so se namreč odločili za kaseto, ki naj bo namenjena papeževemu srečanju z mladimi v Postojni.

Na kaseti, ki jo je založilo Ognjišče, posneli pa so jo v različnih studiih po Sloveniji, so pesmi, ki smo jih slišali na postojnskem letališču, ko je prišel med mlade sveti oče. Gre za glasbeni projekt, ki si ga je vredno pogledati. Ne nazadnje tudi zato, ker so se vsi izvajalci odrekli honorarju in je šel izkupiček za organizacijo sedaj že zgodovinskega srečanja mladih Slovencev s svetim očetom v Postojni, ko je papež Janez Pavel II. prvič praznoval svoj rojstni dan izven Vatikana.

Morda trenutno najbolj poznana in cenjena slovenska pop skupina Čuki je prispevala uvodno pesem *Naša barka*. To je pesem lahkega ritma in dopadljivega besedila. *Hvalnico pojem Bogu* pa prepeva gotovo najboljši slovenski in vsestranski pevec Oto Pestner; pomaga mu skupina Pinocchio, zborček otrok (sprašujem se le to, zakaj se ne imenujejo raje kar lepo po slovensko: Ostržek.) Eden najbolj samosvojih in v Angliji živčih slovenskih pevcev-

kantavtorjev Aleksander Mežek je za kaseto prispeval pesem *Jeruzalem*. Gotovo je prav ta pesem tista, ki bo še največ časa ostala v ušesih poslušalcev. Ivan Hudnik poje o dveh novčičih, legendarni kvartet New Swing Quartet z Otom Pestnerjem na čelu pa poje skupno z zborčkom Pinocchio molitev *Sveti angel*. Izredna slovenska pevka Marta Zore poje z Glorio pesem *Ti si ta luč sveta*, medtem ko primorski ansambel Faraoni poje lepo melodijo *Ko čutiš to*. *Papež band*, kot so poimenovali skupino pevcev s Pestnerjem na čelu, pa poje *Danes je dan*, poljsko ljudsko pesem papežu v čast. Na drugi strani kasete *Petrova barka* je spet osem pesmi; med temi je na prvem mestu znana *Pridi k nam*, ki jo zelo lepo pojejo pevci New Swing Quarteta. *Z vami smo in pojemo* je Troštova otroška pesem, ki jo je zapel otroški zbor Pinocchio. *Prihajam k tebi* je naslov druge pesmi Čukov. *Aleluja* pa je druga dopadljiva pesem, ki jo na kaseti *Petrova barka* poje Aleksander Mežek. Gloria prispeva še pesem *Daj mi*

roko, brat, medtem ko je Ivan Hudnik z gledno zapel še pesem *Novi človek sem*, ki je slovenska izvedba sicer znane pesmi Boba Dylana. Morda najboljša izvedba tradicionalne črnske duhovne pesmi pa je pesem *O, nepričakovani dan*, ki jo je zapela z New Swing Quartetom imenitna slovenska jazz pevka Alenka Godec. Lepo glasbeno kaseto zaključujejo pevci Papež banda s pesmijo *Tisoč let je minilo*.

Če gledamo na kaseto *Petrova barka* kot celoto, lahko rečemo, da je to dober glasbeni izdelek, saj vsebuje veliko pesmi, ki se bodo med mladimi Slovenci uveljavile, če se niso že. Kar se pa glasbe tiče, mo-

ramo reči, da so profesionalci, kot so Marta Zore, Alenka Godec, New Swing Quartet in Aleksander Mežek vokalno daleč daleč najboljši. Res je, da je kaseto namenjena mladim, res pa je tudi, da bodo nekatere melodije z veseljem poslušali tudi starejši ljudje. Pesmi te vrste bi zlahka postale kičaste in solzavo opolzke, a na naše veselje v primeru kasete *Petrova barka* ni ravno tako. Za zelo lepo oblikovanje kasete pa revija Ognjišče prejema naše iskrene čestitke; ni namreč vsakdanje, da vidiš papeža s kitaro v roki, kako vstaja iz množice mladih...

J.P.

ZLATOMAŠNIK P. RADKO RUDEŽ

Med letošnjimi zlatomašniki je tudi p. Radko Rudež, že dolgo let misijonar v Zambiji.

Rodil se je v Vrhopolju 31. januarja 1922. Njegov oče je bil železničar, zato so ga v tistih časih fašizma premestili v Piemont in je tam umrl leta 1972. Mati s tremi sinovi se je vrnila domov v Slavino, saj je bila doma iz Koč pri Slavini. Toda že naslednje leto se je preselila v Gorico in tu bivala na trgu sv. Antona. Kot sirota je bil Radko sprejet v Slovensko sirotišče (sedaj Zavod sv. Družine), nato pa kot sirota železničarja v razne zavode. Toda mama je kmalu odločila drugače: prijavila ga je v goriško malo semenišče. Tu je končal gimnazijo in nato stopil v goriško bogoslovje; njegov letnik je bil zelo številan.

"Goriške bogoslovce je posvetil v mašnike msgr. Karel Margotti, in sicer na njihovo prošnjo v cerkvi Srca Jezusovega 28. junija 1946 ravno na praznik Srca Jezusovega." Tako piše g. zlatomašnik. Posvetil je 11 novomašnikov za goriško škofijo, med njimi 8 Slovencev. Novo mašo je g. Radko imel v Slavini, kjer je bil takrat za župnika Martin Gorše, brat umetnika Franceta. Tam je preživel poletne počitnice in na jesen dobil dekret za kaplana v Cerknem. Rad se je igral z otroki, pel z dekleti, obiskoval družine. To ni bilo vseh tedanjih oblasti, ki ga je skoro vsak teden klicala na "razgovor". Končno so mu odvezli dovoljenje za izvrševanje duhovniškega poklica. Tedaj je v njem dozorel sklep, da gre k jezuitom. Skriva je pobegnil v Ljub-

ljano, se oglasil pri jezuitih in nadaljeval pot v Zagreb. Sprejel ga je p. Remec. V noviciat je vstopil 21. januarja 1949. Toda 11. avgusta so ga poklicali na odsluženje trimesečnega zapora. O tem času piše: "P. Remec me je obiskoval vsak teden in mi prinašal razne dobrote v veselje vsem sostrupinom. Zadnji teden je bil zelo trd. V celici na golem cementu. Bilo je v novembru." Na dan odpusta so

hoteli, da gre za eno leto k vojakom. Toda uprl se je: "Italijanski državljan sem!" - "Zakaj ne zaprosite za naše državljanstvo?" - "Jaz hočem v misijone." - "Pa pojdite!" In odpustili so ga, da je odšel iz države.

Leta 1955 je prišel v Rim in jezuitski asistent za slovenske dežele ga je zaprosil, če bi šel v Zambijo na pomoč poljskim jezuitom. Rad je pristal. Po primerni pripravi je odšel in v februarju 1958 pristal v Zambiji, kjer je še danes. Po letih delovanja v misijonih je najstarejši misijonar.

Vabili smo ga, naj bi prišel domov obhajati zlato mašo. Dolgo je okleval, končno se je vdal na pritisk predstojnikov. V Slovenijo je prišel z namenom, da ostane doma kak mesec na počitnicah in seveda obhaja zlato mašo. Upamo, da jo bo ponovil tudi med nami v Gorici.

K.H.

BESEDA ŽIVLJENJA

12. NAVADNA NEDELJA

SILVESTER ČUK

ČE SMO ZVESTI, SE
NAM NI TREBA BATI

Nekdaj so po številnih slovenskih kmečkih domovih imeli sliko božjega očesa (v trikotniku, ki je simbol Svete Trojice) in ob tej sliki so matere učile čisto majhne otroke: "Bog vse vidi, Bog vse ve, greb se delati ne sme!" Ni to oko policaja ali strogega sodnika, ampak prej oko dobrega očeta, ki me vedno spremlja in mu je budo, če po svoji krivdi zaidem v nesrečo. In v nesrečo zaidem, čim se od njega oddaljim, brž ko ne upoštevam njegovih zapovedi, ki jih je Jezus povzel v eno samo zapoved ljubezni do Boga in do bližnjega.

Današnji evangelij nosi naslov "Jezus nam daje poguma" in v razmeroma kratkem odlomku slišimo kar trikratni "ne bojte se!" Najprej pravi Jezus: "Ne bojte se ljudi!" Ljudje sodimo po videzu, Bog sodi po namenih našega srca. Prišel bo dan, ko se bodo razkrili nameni vseh src - javno, upričo vsega človeštva - in takrat se bo videla prava vrednost človeka. Če se v življenju ravnam po načelu: "Bog me vidi", zlepa ne bom neiskren, dvoičen. Če imam pred očmi dejstvo: "Bog me vidi in pozna do najglobljega kotička srca, zato bodi iskren in se ne pretvarjaj pred ljudmi!" tudi se ne bom pretirano "grizel" zaradi takšne ali drugačne sodbe ljudi. Če me hvalijo, sam najbolje vem, koliko sem vreden: vem, da bi lahko bil boljši, če bi koristno uporabil vse božje darove, zato me nobena hvala ne bo prevzela. Če me upravičeno grajajo, si bom grajo vzel k srcu in se bom poboljšal. Če pa graja ni upravičena, me ne bo potrla, zavedajoč se, da je pomembno edino to, kaj o meni sodi Bog. Trudil se bom biti čim boljši v njegovih očeh. In če bom dober v božjih očeh, tudi v očeh ljudi ne bom mogel biti slab.

Potem smo slišali Jezusove besede: "Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti." Dvatisočetna zgodovina krščanstva je hkrati dvatisočetna zgodovina mučencev: doslednih Jezusovih učencev, ki so radi žrtvovali svoje življenje, da so obranili nedotaknjeno zvestobo svojemu Gospodu. Vsaka bolečina, ki jo sprejmemo iz ljubezni do Boga in se uresničuje v medsebojni človeški ljubezni, se spremeni v biser. Poveljana bo ljubezen mater, ljubezen trpečih bolnikov, ostarelih, zapostavljenih in preganjanih, tistih, ki jih svet - in ponavadi mi z njim - zaničuje, gleda postrani. Dan, ko bo Bog sodil svet, nam pripravlja velikanska presenečenja. Od nas je odvisno, ali bodo ta presenečenja za nas ugodna ali neprijetna. Pomembno je vedeti tole: Bog stalno bedi nad nami. Če skrbi za ptice, kot so vrabci, ki niso posebno lepi in niti kakšni prijetni pevci, bo menda skrbel za nas, ki nam je zaupal tako dragocene darove: svobodno voljo, razum, posvečujočo milost.

"Ne bojte se torej!" pravi Jezus v tretje. Česa naj se ne bojimo? Predvsem naj se ne bojimo priznati njega pred ljudmi. Naj se ne bojimo prikazati, da smo njegovi učenci. Vendar Jezus ne misli toliko na slovesne izjave in zapriseganja, da smo verni; misli predvsem, da ga ne zatajimo s svojim življenjem. Pravo merilo zvestobe so dejanja in ne besede, pa naj bodo še tako sladke.

Papež je pohvalil slovenske litanije

Zadnji dan maja so v Vatikanu sklenili majniško pobožnost s tradicionalno procesijo, ki se je ustavila pred votlino luške Matere Božje. Tam je prisotne nagovoril sv. oče in takole končal: "Rad bi spomnil na litanije Matere Božje, lavretanske litanije, ki so jih na posebno lep način peli v Ljubljani med mojim zadnjim obiskom v tem mestu Slovenije." Tako sv. oče.

Včasih so bile pete litanije M.B. z odpevi po naših cerkvah v navadi ob popoldanskih večernicah z blagoslovom z Najsvetejšim. Sedaj so popoldanske blagoslove skoro povsod opustili in tudi pete litanije z odpevi. Pri šmarnicah jih pogosto nadomeščajo z mašo ali imajo mašo in litanije, a brez petja in odpevov, sicer postane vse predolgo. Ali bi ne kazalo vsaj ob določenih priložnostih znova uvesti blagoslovje z Najsvetejšim s petimi litanijami M.B. z odpevi? Gre sicer za "ljudsko pobožnost", a tudi ta služi v čast M.B., s tem tudi Kristusa. K.H.

LUDVIK ZORZUT, LJUDSKI PESNIK

Objavljamo lepi govor profesorice
LOJZKE BRATUŽ ob poimenovanju šole na
Plešivem v nedeljo, 16. junija 1996.

kem narečju. Po mnenju Pavleta Merkuja so to sploh njegove najboljše pesmi. Res pa je tudi, da so prav zaradi narečja manj dostopne širšemu krogu bralcev. Edini izbor Zorzutovih pesmi je nastal razmeroma pozno, in sicer ob pesnikovi osemdesetletnici, izšel pa je leta 1974 z naslovom *Ptička bregarca*.

Na številnih postajah svojega dolgega in bogatega življenja se je Zorzut zavzemal tudi za to, da bi naš rod na tej zemlji vztrajal in se ohranil, zdrav in krepak. Njegove pesmi so tudi v tem

pogledu polne vedrine in optimizma. In ker je danes praznik šole, v kateri se na poseben način goji slovenska beseda, bom ob koncu še enkrat navedla našega pesnika, tokrat iz pesmi z naslovom *Naša beseda: Zdrava je, v bogastvu ne-usahljiva, / živo raste na domačih tleh, / bolno-žalostnim korajžo vliva- / zdravje, smeh v pretežkih dneh!*

Učencem s Plešivega in njihovim učiteljem ob tem lepem prazniku iskreno čestitam ter jim želim, da bi jim bilo ime, s katerim se zdaj imenuje njihova šola, v čast in ponos.

NOVA KNJIGA

ETNOLOŠKI IN TOPOGRAFSKI PREGLED NEKDANJE OBCINE TOLMIN

V Goriškem muzeju
so predstavili publi-
kacijo, ki jo je napisala
Inga Miklavčič-Brezigar,
kustos muzeja, vsebuje
pa etnološki topografski
pregled bivše občine
Tolmin.

Slednja je po novi ureditvi lokalne samouprave v Sloveniji razdeljena v nove občine Tolmin, Kobarid in Bovec. Gre za osemnajsti zvezek takih del, ki izhajajo v okviru etnološke topografije slovenskega etnološkega ozemlja v 20. stoletju. Z izidom knjige bo tudi konec omenjene zbirke, ki jo je izdajal Znanstveni inštitut Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani.

Avtorica v svoji publikaciji upošteva strokovna merila, ki so potrebna pri takih delih, vendar je zbrala tudi veliko podatkov, zaradi česar ima publikacija tudi praktični pomen in bo lahko pomemben pripomoček vsem, ki bi se v prihodnje poglobljali v preteklost bivše tolminske občine. Avtorica je med pomembnimi zgodovinskimi podrobnostmi zapisala, denimo, da je najstarejši dokaz človekove navzočnosti na Tolminskem jamsko najdišče Divje babe pri Šebreljah, v strmem bregu nad dolino Idrijce; to so sledovi človeške poselitve iz srednjega paleolitika okoli 70 tisoč do 35 tisoč let pred Kr.

V publikaciji, ki ima 323 strani, so sistematično in po logičnem zaporedju razčlenjena tudi vsa druga področja, ki spadajo v etnološki in topografski pregled nekdanje občine Tolmin. Tako je podrobno opredeljena in opisana tudi zgodovina organizacije in delovanja Cerkev. Inga Miklavčič-Brezigar ob tem navaja tudi podatke, da je v bivši občini Tolmin 29 župnijskih cerkev, 4 vikarijske cerkve, v Trenti je kuracijska cekev, podružničnih cerkev pa je 38. Od skupno 34 župnij oz. vikariatov in kuracij je 17 že v upravitelstvu, kar pomeni, da

župnik v kraju ni stalno naseljen. Dejansko število aktivnih župnij je torej zaradi zmanjšanja števila prebivalstva predvsem v hribovitejših krajih skrčeno na polovico.

Opisani so tudi božjepotni kraji na Tolminskem. V preteklosti je bilo to pomembno prehodno področje za romanje na Sv. Višarje v Kanalski dolini, pa tudi na Staro goro pri Čedadu, kamor so nekdanje zelo radi romali tudi Tolminci. Vendar je bila tudi na tem območju vrsta romarskih krajev oz. cerkev v 18. in 19. stoletju, nekateri od njih pa so priljubljeni še danes. Cerkev Marije Device lavretanske v Trenti je bila v 19. stoletju pa do prve svetovne vojne priljubljena božja pot na dan sv. Ane (26. julija) in za mali šmarin; obiskovalci so prihajali tudi iz Bovca in Kranjske gore. Znana je legenda o Kristusovem trnu, relikviji, ki naj bi jo cerkvi v Trenti podaril goriški grof Attems, ki je dal cerkev zgraditi za trentarske rudarje. Romarski sta bili tudi cerkev Device Marije na Polju v Bovcu in stara cerkev sv. Antona nad Kobaridom. Še vedno slovijo kot romarski kraj Mengore (nad Kozarščami) s cerkvico Marije Device, kjer so se v 18. stoletju zbirali voditelji tolminskih puntarjev. Stara gotska cerkvica v Koseču pri Drežnici je bila kot božja pot opuščena v 19. stoletju. V Drežnico, kjer je bila leta 1911 zgrajena mogočna cerkev Srca Jezusovega, pa so hodili na božjo pot v letih med obema svetovnimi vojnami.

Knjiga z etnološkim in topografskim pregledom bivše tolminske občine nudi zelo veliko informacij in drugega gradiva in je torej koristen pripomoček vsem, ki se poglobljajo v preteklost in tudi novejšo značilnost tega območja.

M.

3. TRG GUTENBERG JE ZA NAMI

Na Velikem trgu v Trstu se je v nedeljo, 16. junija, končala tretja izdaja knjižnega sejma, znanega pod imenom *Trg Gutenberg*. Priredili so ga ministrstvo za kulturne dobrine, državna knjižnica v Trstu, študijsko središče za mladinsko literaturo A. Alberti iz Trsta in tržaška trgovinska zbornica v sodelovanju z zvezo italijanskih knjigarjev, italijansko zvezo malih založnikov in združenjem *La luna a Est - Teatro della Luna*. Na sejmu je sodelovalo 50 večjih in manjših založniških hiš in 16 krajevnih knjigarn, med njimi tudi slovenska Tražaška knjigarna. Kiosk lete je bil po besedah prodajalcev dobro obiskan, veliko knjig so ljudje tudi kupili, čeprav so v prvih dneh imeli nekaj zadržkov zaradi cen, ki naj bi bile nekoliko višje od povprečja. V dneh od 6. do 16. junija je dva velika šotora obiskalo mnogo ljudi, da bi nakupili knjige ali pa si samo ogledali izpostavljeni dela.

Trg Gutenberg pa ni bil samo navaden knjižni sejem, saj so se vsak dan zvrstile številne kulturne prireditve: od srečanj s književniki (v sredo, 11. junija, so udeleženci spoznali tudi slovenskega pesnika Borisa A. Novaka) do okroglih miz, predstavitev knjig in revij, gledaliških predstav ter likovnih razstav in laboratorijev (sodelovali sta tudi slovenski tržaški ilustratorki Vesna Benedetič in Jasna Merku). V soboto, 15. junija, je bila popoldne tudi predstavitev revije Pastirček (*na slikih*), katere 50-letnico smo slavili pred kratkim. O zgodovini Mohorjeve družbe in izdajatelja Zadruga Goriška Mohorjeva je spregovoril njen predsednik Damjan Paulin, o življenjski poti Pastirčka pa Olga Tavčar. Prisotna je bila tudi ilustratorka Danila Komjanc. Udeleženci so si lahko ogledali razstavo ilustracij Pastirčka in zgodovinsko razstavo te revije.

Edini dve slovenski šoli na področju Brd to stran državne meje sta osnovni šoli v Števerjanu in na Plešivem. Prva si je že pred leti nadela ime velikega pesnika Alojza Gradnika, druga se bo od danes dalje imenovala po njegovem bližnjem rojaku, ljudskem pesniku Ludviku Zorzutu. Gradnik je rodno Medano in z njo Brda pesniško uokviril v čudovit svet: *Na holmu, v vinograde razsejana, / pred tabo v soncu morje, sivi Kras, / ravan furlanska, Soče zlati pas / in daleč za teboj dva velikana, / Triglav in Krn, še dalje Dolomiti: / tako te vidim in krog tebe Brda / in iščem zate sladkih besedi*. Zorzut je kmalu po drugi svetovni vojni Brdom posvetil pesem, ki je tudi uglasbena in poje o bistrem, zdravem rodu ob Soči in v srečni deželi: *Brda, Brda vinorodna, / rjavne lehe razorane, / od Vrhovlja do Medane / briška zemlja je svobodna. / ... / Brda, Brda sladkozvočna, / gor čez brege, dol čez brajde, / koder sonce hodi, zajde, / srečna, radostna, poskočna...*

Gradnik in Zorzut sta vsak po svoje opevala Brda. Upesnjevala sta pokrajino in ljudi, njihovo življenje in običaje, trpljenje in radosti, zato sta njuni imeni tesno povezani s to zemljo. In kakor je bila nekoč primerna in pomenljiva izbira Gradnikovega imena za števerjansko šolo, tako je zdaj primerna in pomenljiva izbira Zorzutovega imena za šolo na Plešivem.

Ludvik Zorzut se je rodil v bližnji Medani 24. avgusta 1892, prav v tisti hiši, kjer se je deset let prej rodil Alojz Gradnik. Oba je življenje povedlo v svet, toda oba sta se rada vračala v rodne kraje in zdaj počivata na pokopališču v Medani. Po osnovni šoli v domačem kraju je mladi Ludvik obiskoval gimnazijo v Gorici n začel s študijem bogoslovja. Toda prišla je svetovna vojna in premnogi Brici so morali zapustiti svoje domove. Ludvik je bil z očetom iz-

gnan najprej v severno in nato v južno Italijo. Po vojni se je odselil v Maribor in si tam ustvaril družino. Na Štajerskem je preživel dobri dve desetletji. Med drugo svetovno vojno se je umaknil iz Maribora. Živel je še v drugih slovenskih krajih in se že proti koncu vojne vrnil na Primorsko. Bival je nekaj let v Gorici, leta 1949 pa je šel čez mejo v Novo Gorico. Služboval je v muzejih, arhivih in knjižnicah. Nazadnje je bil imenovan za prvega ravnatelja arhiva in muzeja v Novi Gorici. Pozneje se je za stalno naselil v Kanalu ob Soči. S hiše na Gradu je redno zahajal v Brda, v gore in še marsikam. Umrli je v Kanalu 27. aprila 1977.

Ob rednem delu med muzejstvom in etnografijo so potekale še druge Zorzutove dejavnosti, zlasti publicistika. Pisal je članke, potopise, kratke pokrajinske monografije in folklorne spise. Posebno pozornost je posvečal Brdom, Benečiji in Reziji, pa seveda planinskemu svetu, ki ga je vseskozi močno pritegoval. Ta briški polihistor, neutrudni pisec in zapisovalec vsakršnih zanimivosti, po značaju veder in odprt, je izžareval človeško toplino in veselje do življenja, tudi kadar mu leto ni bilo lahko. Kamor je prišel, povsod so ga bili veseli. Kar je vedel in znal - in tega je bilo zelo veliko - je posredoval svojim ljudem v pisani ali govornji besedi, vselej izvorni, večkrat tudi duhoviti. Zorzut je bil tudi glasbeno nadarjen in navdušen za petje in igranje. Še v poznih letih je hodil v Brda učiti petje in orglat.

O Zorzutu - pesniku je Marijan Breclj zapisal, da je bil "ptič samotar, ki poje, kakor mu srce narekuje, kakor vidi svet in ga doživlja" in da vsebina njegovih pesmi odkriva mnogostranost njegove osebnosti, saj se njen lok "razeza od ljubezenske preko socialne do meditativne, predvsem planinske in prigodniške". Posebnost Zorzutove poezije je tudi v tem, da je del njegovih pesmi napisan v briš-

PRISPEVAJ K DOGRADITVI KATOLIŠKEGA DOMA

Tvoj prispevek bo pripomogel
k odprtju, ki bo predvidoma
v mesecu oktobru.

Dar lahko oddaš

na račun št. 31276 pri Kmečki banki v Gorici,
na upravi Novega glasa v Gorici in Trstu
ali pri slovenskih duhovnikih.

OB OBISKU KRITIKOV MED APRILSKIM FVM

OBZORJE SLOVENSКИH TV IN FILMSKIH INSTITUCIJ

DAVORIN DEVETAK

Obzorje slovenskih filmskih in drugih elektronskih vizualnih komunikacij je v veliki prehodni fazi in preosnovi.

Za Škrušnja naj bi bil glavni adut umetniškega programa še naprej v domači produkciji in v umetniški kakovosti, tako pri tv nadaljevanjih in dramah kot pri filmih, ki bodo prikazani po tv in tudi v kinu. Ta naj bi bil protidogovor pretiranemu oddajanju tujih spektakularnih, a nizko kvalitetnih filmov in nadaljevanj po slovenski komercialni tv. Nekateri programi fikcije bodo realizirani v koprodukciji z drugimi nacionalnimi televizijami v Evropi, ki so izpostavljene standardizaciji mednarodnega producijskega in distribucijskega sistema.

Petan pa je poudaril, da so v pristojnosti nacionalne tv tudi programi za madžarsko in italijansko manjšino, pri čemer sta vprašljiva sodelovanje na furlansko-istrski tromeji in pri tem vloga TV Koper. TVS se trudi, da bi prišlo do dokončne ureditve potreb Italijanov ob slovensko-hrvaški obali in Slovence v FJ-k. Tako na Hrvaškem kot v Italiji nista vidna (razen izjem) signala TV Koper in TV Slovenija. Niti ni na vidiku rešitve s satelitom, saj ob finančnih problemih ni še opredeljena strategija o uporabi tv satelita: ali naj bi služil za promocijo Slovenije po svetu (v angleščini?) ali naj

bo namenjen Slovincem v zamejstvu, Evropi in svetu (izbor sporedov ali celotni program TVS). Dokončna rešitev bo mogoča le s političnim dogovorom med prizadetimi državami.

Povsem drugo vzdušje in načrte je bilo zaznati v sodobno opremljenih studijih TV POP, ki je začela oddajati konec 1995. Za tem programom je družba Pro Plus, ki skrbi za produkcijo izvornih programov, za nakup tujih filmov in nadaljevanj ter za trženje reklamnih oglasov na TV POP. Lastniki te družbe so ameriška družba CME in domači komercialni televiziji MMTV iz Ljubljane in Tele 59 iz Maribora. Poleg navedenih oddajajo signal POP TV še TV Robin iz Nove Gorice in Euro 3 s Krvavca, tako da ta dosega že 70% slovenskih gledalcev. Grupacija CME ima sorodne udeležbe še pri drugih komercialnih televizijah Srednje in Vzhodne Evrope, v Nemčiji, na Češkem, v Romuniji, Madžarski, Slovaški.

Kot je povedal direktor informativnega programa Tomaž Perovič v imenu svojih večinoma mladih in navdušenih 180 sodelavcev (RTV Slovenija ima 2.300 zaposlenih), na POP TV realizirajo samo tiste programe, ki najbolj zanimajo ljudi: razvedrilne oddaje, uspešne filme in nadaljevanke ter atraktivno zlasti domačo informacijo. Zvezdniki Bruce Willis, Macaulay Culkin in Sigourney Weaver, uspešne tv serije kot *Prijatelji* in *Dosjeji X* ali preizkušene kot *Santa Barbara* in *Na Jug!*, kričeče vabijo slovenske gledalce. Strategija POP TV je postopna. Že sedaj izpolnjuje zakonsko obvezo o 10% emitiranju programov lastne proizvodnje: s tv

dnevnikom 24 ur (na sporedu obenem z večernim dnevnikom TVS) in z drugimi razvedrilnimi sporedi, npr. dnevni *POP Kviz*, glasbeni *POP 30*, nedeljska narodnozabavna oddaja *Med prijatelji* itd. Po vzorcu razvoja sorodnih komercialnih tv v Evropi načrtujejo, da bodo v roku nekaj let prišli do 40% oddaj lastne produkcije.

Na kinematografskem področju je opaziti podobne spremembe. Na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo je predstojnik oddelka za film, režiser Franci Slak, izpostavil probleme, s katerimi se sooča šola, ki pripravlja tehnične in umetniške kadre za film, tv in druge medije. Programi šole so razpeti med dilemo sofisticirane tehnične priprave, za katero je potrebna visoka tehnologija, in resne evropske estetske formacije. Dosele je bila osnovna težnja za drugo, za naprej pa, tudi glede na izreden medijski razvoj, je samo ta opredelitev nezadostna.

V prostorih Filmskega sklada Republike Slovenije, kjer ima začasni sedež tudi Slovenska kinoteka, so gosti FVM dobili še sliko o trenutnem stanju slovenskih filmskih institucij, ki jim jo je ponazoril direktor Sklada Tone Freljih. Po razpadu proizvodnega podjetja *Viba* film je postal leta 1995 glavni institucionalni osebni Filmski sklad RS, ki ima nalogo letno oblikovati slovenski nacionalni filmski program. Razne tehnične in druge komisije preverjajo

projekte in za najboljše se odobri financiranje v obliki koprodukcije, pri čemer prispevek Filmskega sklada ne sme preseči 80%. Ostalo mora dodati predlagatelj projekta, producent, ki ob podpisu pogodbe mora zagotoviti pogodbe z vsemi izvajalci filma. Letna dotacija ministrstva za kulturo, ki jo upravlja Sklad, znaša približno 4 milijone DM, ki se razdeli na tri celovečerce, na študentske filme AGRFT in tudi za promocijske dejavnosti doma in na tujem (npr. tudi goriški FVM).

Med pristojnostmi Sklada je financiranje tekoče proizvodnje, distribucije in tudi eksploatacija domačega filma: za programacijo tujih filmov skrbijo zasebne distribucijske hiše; za ohranitev in kinotečni prikaz kvalitetnih tujih filmov pa je poklicana Slovenska kinoteka, ki razpolaga z lepo dvorano v centru mesta. Ta, kot je povedal njen sodelavec Denis Valič, se je po 1991 osamosvojila od Jugoslovanske kinoteke in postopoma gradi samostojen fond filmov. Sedaj hrani približno 800 naslovov produkcije zadnjih 10 let, pričakuje pa, da bo spet postala lastnica do 600 umetniških filmov, ki so ostali v Beogradu po letu 1991. Ko bo to uresničeno, bo lahko dovršeno izvajala svojo vlogo posredovanja svetovne filmske kulture in umetnosti ter dokumentiranja slovenskega doprinosu k le-tem.

PODLISTEK

NOVA TEMELJNA PRISPEVKA ZA POZNAVANJE DUHOVNE PROBLEMATIKE BRIŽINSKIH SPOMENIKOV (5.)

II. DUHOVNA PODOBA BRIŽINSKIH SPOMENIKOV

JANKO JEŽ

Alkvinova pobožnost do Kristusa je torej izraz Kristusovega božanstva, do katerega se pa komaj kdaj obrača neposredno. Zato se mu on kakor tudi verniki približujejo po drugih posrednikih, to je svetnikih in pobožnih ljudeh. Kristus je zanj "nebeški kralj, ovenčan z lovoričkami zmage, k njemu ga navaja spoznanje, da v njem najde usmiljenje" ugotavlja Rajhman, kar ga dalje navaja k trditvi, da "tako značilne h Kristusu usmerjene pobožnosti

pri Alkvinu ne najdemo v Brižinskih spomenikih." To nas preseneča toliko v I. in II. spomeniku kolikor v drugem, ki je kot osnutek pridige o grehu in pokori manj vezan na liturgični obrazec. Avtorji oziroma avtor BS so se torej morali ozirati pri svojem pastoralnem delu na tedaj znane zahodne obrazce, kjer se manj poudarja Kristusovo božanstvo, marveč se v središče pozornosti vernikov postavlja stvariteljska božja moč. Pri prenašanju tega načela na BS Rajhman trdi: "To velja predvsem za I. spomenik, manj za II. in III. V prvem se namreč pisec, z izjemo naslova, izogiba neposrednemu stiku s Kristusom. V drugem pa najdemo Alkvinov obrazec "Gospod Kristus", nekoliko prenarejen v vstavkom "sveti", toda z njim pove, da je Kristus "zdravnik teles naših in odrešenih duš naših".

V tretjem pisec izpove vero v troedinega Boga, ob koncu pa se obrača na Kristusa, sedaj v Alkvinovem smislu, vendar je to odmev na začetno izpoved, ko ga imenuje "sin božji". Poudarek na božanstvu je čutili v pojasnilu "ki si izvoli priti na ta svet".

Po Rajhmanovi sodbi v BS ne ugotovimo, ali je Alkvin že prešel od zgolj vstajenijske pobožnosti do Kristusa k

češčenju križa, kar naj bi bil znak potrditve pokarolinške duhovnosti. Pri poudarjanju Kristusovega božanstva pa je morala tudi Marija dobiti primerno mesto v bogoslužju. Pri tem pa Alkvin ni našel opore v teoloških razpravah, marveč verjetno v ljudski pobožnosti. Ker je Marija božja Mati, je njena priprošnja učinkovita, zato že zgoraj naletimo na sliko Marije, ki sedi na prestolu, ne samo na krščanskem jugu (Rim in Ravenna), ampak tudi na severu (Köln, Praga, Varšava in Krakov).

Alkvin omenja Marijo le v zvezi z zidanjem njeje posvečenih cerkva in kot zgled redovnice. To naj bi pomenilo, da je Alkvin predstavnik dobe, ki je glede Marijinega češčenja le prehodnega značaja, zato ni več zakoreninjenih v dobi pretežnega češčenja mučencev, kajti drugi svetniki si medtem utirajo pot na oltarje.

Marijina podoba v BS je postavljena pred druge svetnice, zato je njena vloga omejena, kar naj bi lahko bilo znamenje odsotnosti njenega češčenja, obenem pa tudi dokaz, da je zgodnje krščanstvo v naših krajih sprejelo Marijo kot predstavnico uradne in ne osebne vernosti.

DALJE

NASILNI RUBEŽ V TREBČAH

Sredi prejšnjega tedna je v Trebčah prišlo do dogodka, ki je močno odjeknil med pripadniki slovenske narodnostne skupnosti na Tržaškem. V sredo, 12. junija, je namreč izterjevalec tržaške hranilnice s pomočjo policije nasilno vdrl v hišo Lucijana Malalana ter zarubil dva televizorja in nekaj kosov pohištva. Do rubeža je prišlo, potem ko Lucijan Malalan ni hotel plačati davka na smeti, ker ni dobil obrazca v slovenščini oz. s slovenskim prevodom. Malalan je funkcionarja tržaške hranilnice pričakal z dvojezičnim krožnim čekom, ki ga je bil izpolnil pri Zadrudni kraški banki na Opčinah. Zahte-

val je tudi tolmača, a ni nič zaleгло.

Sedaj bo Lucijan Malalan poiskal svojo pravico na sodišču. Naša javnost pa z grenkobo ugotavlja, da določene metode postopanja niso še povsem v ropotarnici (med drugim je Malalan nekaj dni pred rubežem prejel od hranilnice pismo, ki je bilo napisano v "makaronski" slovenščini, kar je dokaz, kako je prezirljiv odnos do našega jezika še vedno prisoten) in se mora zato slovenski človek neprestano posluževati odvetnikov ter obiskovati sodne dvorane, da se mu prizna pravica, ki jo jamči italijanska ustava.

S tem v zvezi sta svetovalca Slovenske skupnosti Peter Močnik in Andrej Berdon oblikovala resolucijo, ki sta jo podpisala tudi slovenska svetovalca Demokratične stranke levice Igor Dolenc in Ljudske stranke Walter Godina.

V resoluciji je rečeno, naj se občinski svet obveže, da bo ugotovil čas in način revizije občinskega statuta in pravilnika občinskega sveta glede rabe materne jezika svetovalcev, ki pripadajo slovenski manjšini. Resolucija tudi poziva župana, naj se obveže, da bo v kratkem posegel pri deželni in državnih oblasteh, naj se v bližnji prihodnosti odobri pravičen zaščitni zakon za slovensko manjšino.

Problem rabe slovenske jezika v pravilniku občinskega sveta že nekaj tednov vznemirja svetovalce. Vse se je začelo, ko je svetovalska skupina gibanja *Nord libero* v enem izmed svojih številnih popravkov k besedilu pravilnika zahtevala, naj župan v primerih, da seje občinskega sveta ne potekajo na županstvu, seznanjeni o

RESOLUCIJA SLOVENSКИH SVETOVALCEV
O SLOVENŠČINI V TRŽAŠKEM
OBČINSKEM SVETU

Razprava o rabi slovenske jezika v tržaškem občinskem svetu se še ni končala. V četrtek, 20. junija (torej na dan izida našega časopisa), je predvideno glasovanje o sprejetju pravilnika občinskega sveta.

Slovenščina še vedno buri duhove v tržaškem občinskem svetu

tem prebivalstvo z obvestili v slovenščini in italijanščini. Ob tem problemu se je večinska koalicija razbila, saj so se župan Riccardo Illy in nekateri svetovalci večine izrekli za prejudicialno, ki jo je kasneje predstavil svetovalec *Liste za Trst* Giulio Staffieri; v tej je pisalo, da je edini uradni jezik italijanščina. Prejudiciala

vsekakor ni bila sprejeta, prav tako pa ni bil sprejet popravek gibanja *Nord libero*.

V zvezi s problematiko rabe slovenskega jezika v občinskem svetu pa sta prejšnji teden svetovalca SSK Močnik in Berdon izdala tiskovno poročilo, v katerem negativno kritično ocenjujeta zadržanje

gibanja *Nord libero*, ki je po njunem mnenju hotelo strukturalizirati zahteve slovenske manjšine. Svetovalca SSK sta kritična tudi do Stranke komunistične prenove, kateri očita demagoško zadržanje. Mnenja sta, da je treba zaščitne norme uveljaviti na celotnem teritoriju tržaške občine, ne pa samo v nekaterih predelih. Zaradi tega, pišeta v tiskovnem sporočilu, sta prišla navzkriž tudi z županom Illyjem. Vsekakor, nadaljujeta Močnik in Berdon, so bili v dveh letih in pol, odkar traja Illyjeva uprava, storjeni ogromni koraki v smeri razvoja medetničnega sožitja in odnosov z Republiko Slovenijo (kot primer sta navedla nedavno odkritje kipa Srečka Kosovela v tržaškem Ljudskem vrtu). To se pravi, da v tržaški stvarnosti postopoma zori prepričanje, da je treba slovenskim someščanom priznati enako dostojanstvo. Močnik in Berdon pripisujeta to dejstvo prav svojemu političnemu delu.

I.Ž.

POLETJE V SESLJANU

PREDSTAVITEV
ČETRTOVKOVIH VEČEROV

ERIK DOLHAR

Odborništvo za kulturo občine Devin-Nabrežina je v ponedeljek, 17. t.m., sklicalo tiskovno konferenco na sedežu Turistične ustanove v Sesljanu in predstavilo poletne prireditve, ki jih občinska uprava prireja v Sesljskem zalivu z naslovom *Poletje v Sesljanu*.

Srečanja so se udeležili župan prof. Giorgio Depangher, odbornica za kulturo prof. Vera Tuta Ban, odbornik za javna dela Dario Pertot, občinska svetovalka Maja Lapornik, predsednik Turistične ustanove Elio Tafaro, predstavnik novih lastnikov Sesljskega zaliva Ivano Fari in zastopnica CONI-ja. Poletje v Sesljanu bo steklo že drevi, četrtek, 20. t.m., na plaži Caravella s pričetkom ob 21. uri, ko bodo na otvoritvenem večeru nastopile godbe na pihala iz Tržiča, Proseka, Doberdoba, Buj in Nabrežine. Predstave bodo vsak četrtek ob 21. uri vse do 25. julija, ko bosta v večeru folklorne nastopili plesna skupina Stuleti (Trst) in Istrski muzikanti (Koper). Prihodnji četrtek, 27. t.m., se bo sesljski publiko predstavil znani Andres Valdes z gledališčem pantomime. V primeru slabega vremena se prireditve prenesejo na naslednji večer, o programu predstav pa bomo obveščali sproti.

Tiskovna konferenca je bila predvsem priložnost za sproščen pogovor o delih v tem biseru naše obale. Uvodoma je predsednik Turistične ustanove Tafaro z zadovoljstvom povedal, da je prisotnost turistov v teh krajih narasla za dobrih 10%. Turistična ustanova ponuja novost: speleološki turizem, se pravi ogled doslej manj obi-

skanih kraških jam. Župan Depangher je z zadovoljstvom dejal, da so v Sesljskem zalivu vendar stekla dela. Govor je bil o veliki potrebi vsaj 200-posteljnega hotela, o katerem je predstavnik lastnikov zaliva Fari povedal, da ga bodo v nekaj letih gotovo zgradili, medtem ko je zadeva glede razpadajočega hotela Evropa še velika neznanka. O najnovejših delih v Sesljskem zalivu je spregovoril odbornik Pertot, medtem ko sta kulturne pobude podrobneje analizirali odbornica Banova in svetovalka Lapornikova. Predstavnica Olimpijskega odbora pa je pobudo pohvalila in pojasnila, da so imeli svetovalci srečo, da so naleteli na tako občinsko upravo, ker je v njej cela vrsta profesorjev in kulturnih delavcev, brez katerih bi bile podobne predstave neizvedljive.

PISMO UREDNIŠTVU

LOCCHI O FOJBAM,
SLOVENIJI IN FASSINU

Še živo nam je v spominu polemika o dvojezičnih osebniških izkaznicah v devinsko-nabrežinski občini, ki je povzročila odstop prvega demokratično izvoljenega italijanskega župana Locchija. Te dni nas je isti Locchi (Lokar?) ponovno opozoril, da tudi zanj drži italijanski pregovor "Il lupo perde il pelo ma non il vizio", in sicer s člankom v tržaškem italijanskem dnevniku o pridruženem članstvu Slovenije v Evropski zvezi. Bivši predsednik pokrajine, bivši župan in bivši krščanski demokrat se tokrat spušča v analizo same italijanske zunanje politike in tako izkoristi priložnost, da ponovno dokaže svoj negativni odnos do Slovenije (Slovenec?).

Kaj pravzaprav trdi naš politični analitik in skrbnik italijanskih interesov, ki naj bi jih Slovenija ogrožala?

Italijanska diplomacija je popustila Sloveniji in ji dovolila vstop v pridruženo članstvo Evropske zveze brez protiusluge in s tem popolnoma spremenila stališče Dinijeve vlade, ki je zahtevala vrnitev

hiš italijanskim beguncem (Locchi verjetno pozablja, da je sedanji zunanji minister isti Dini, ki je prej načeloval vladi, in bi torej lahko sklepali, da se tudi sam strinja s sklepom vlade!).

Strinja se s Sardos Albertinijem (znanim odvetnikom predsednika ene izmed "krovniških" organizacij), da bo sedaj velika Slovenija izsiljevala šibko Italijo, ko bosta državi skušali rešiti še odprta medsebojna vprašanja. Obstaja celo možnost, tako Locchi, da bi Slovenija v zameno zahtevala še dodatne ugodnosti za svojo manjšino!

Končno bivši devinsko-nabrežinski kratkoročni župan svetuje Thalerju in Drnovšku, naj eden ali pa oba poklekne pred fojbo, saj tudi Italijani molijo v Rižarni! Torej še en glas, ki skuša enostransko naprti krivdo Sloveniji (Slovenec?) za vse, kar se je v naših krajih groznega zgodilo med vojno in neposredno ponje.

Zanimivo je, da Locchi postavlja Rižarno na isto raven kot fojbo, tako da lahko sklepamo, da je po njegovem mnenju Italija soodgovorna za to, kar se je dogajalo v Tr-

stu. Mi bi prepustili odgovornost za Rižarno tretjemu rajhu in želeli, da ne bi pozabili na požige slovenskih knjig, kulturnih domov, na zaprtje slovenskih šol, ricinusovo olje, za kar tretji rajh ni bil odgovoren, saj se je takrat Hitler šele učil od svojega učitelja, gologlavega Duceja. Zlasti s strani javnih organov zaman čakamo eno samo besedo opravičila ali obžalovanja za krivice, ki smo jih

Slovinci utrpeli pod fašistično Italijo od Primorske pa do Ljubljane in Novega mesta.

Ob koncu še žalostna ugotovitev: Slovenci, ki politično pripadajo Slovenski skupnosti, so volili tega človeka za župana še vedno slovenske občine, kmalu pa se je izkazala njegova prava narava in ga je tedaj ista Slovenska skupnost prisilila k odstopu. Sklenil bi z vzklikom: Bog nas reši takih "prijateljev", saj se proti sovražnikom znamo sami in bolje boriti.

N.K.

Zaključek sezone večerov v DSI

Sirovicha (levo) je predstavil Paolo Parovel

V ponedeljek, 17. junija, je bil v Peterlinovi dvorani v Trstu zadnji ponedeljkov večer sezone Društva slovenskih izobražencev. Gost je bil tržaški pisatelj Livio Isaak Sirovich, ki je spregovoril o dveh svojih knjigah. Prva, ki ji je naslov *Cari, non scrivete mi tutto*, obravnava življenje materine družine (Sirovicheva mati je bila litovska Židinja), druga pa - z naslovom *Cime irredente* - govori o vlogi tržaškega alpinističnega kluba *Società Alpina delle Giulie* v tržaškem italijanskem iredentističnem gibanju.

SLOGAŠI POLEMIČNI, PROSEČANI ŽIVAHNI, SOKOLOVCI IN ZARJANI PRENOVLJENI

OB ROBU
BURD 96
England

HRVAŠKI PONOS = ŠKOTSKI "PRIDE"

ERIK DOLHAR

Hrvaška in Škotska igrata v Angliji pod istim skupnim imenom, ki se mu pravi PONOS (angl. PRIDE). Bistvena razlika med reprezentancama je v tem, da se prva bori še za politični vstop v Evropo, ki ga je v nogometu povsem zasluženo že dosegla, medtem ko se je druga v soboto, 15. t.m., borila za zmago proti svojim večstoletnim gospodujočim sosedom - Angležem. Hrvati so uspeli, Škoti pa ne. Marsikomu je po tekmi Anglija-Škotska ostal grenak priokus, ker si je pričakoval zmago enih in ne drugih. Vendar rezultat 2-0 v korist plavolasega igralca Gascoigneja in ostalih podanikov Elizabete II. ne daje misliti, da si Angleži na igrišču niso zaslužili zmage nad svojimi "revnejšimi" sosedi severnega dela otoka. Škotska je pač povprečna enajsterica, ki pa ima izredno dobro organizacijo igre in predvsem zvrhano mero ponosa. Že spet smo pri tem pojmu. V Manchesteru, kjer prav tako poteka stro tekmne evropske prvenstva, je le nekaj ur pred omenjeno "bratomorno" tekmo odjeknila eksplozija... Kaj ima to dejanje skupnega z našim začetnim razmišljanjem? S športom nedvomno nič, z analizirano tekmo, ki je bila le tri ure kasneje v Londonu, pa morda ja. Angleške oblasti, kot običajno, pripisujejo krivdo Irski republikanski armadi, ker je nekdo z izrazitim irskim naglasom najavil atentat. Morda pa je tudi res, da se organizatorji nogometnega prvenstva niso tako dobro pripravili na nastop proti "notranjemu nasprotniku" tako dobro kot proti huliganom s celine. Kot znano, se namreč tako Severni Irski kot Škoti že dolga stoletja borijo proti skupnemu nasprotniku. V kinu so pred kratkim vrteli film *Braveheart*: če ste si ga ogledali, vam bo vse bolj jasno...

TORKOVI IZIDI: kvalificirana Francija, izločena Bolgarija (3-1); kval. Španija, izl. Romunija (2-1); kval. Holandska in Anglija (1-4 !); izl. Švica in Škotska (0-1 !!).

V ponedeljek, 10. t.m., je bil v Prosvetnem domu na Opčinah redni občni zbor Športnega združenja Sloga. Na dnevnem redu je bilo tudi nagrajevanje najuspešnejših ekip. **Predsednik Vojko Mijot** (na sliki) je uvodoma povedal, da je občni zbor "vedno priložnost za obračun opravljenega in za usmeritve bodočega dela. Tako je pri Slogi že od vsega začetka, ko so se štiri mlada drevesa, ki so predstavljala ženske odbojbarske ekipe Poleta, Primorca, Gaje in Zarje odločila, da bodo ra-

soboto, 8. t.m., sta bili odbojbarski vrsti Sloge, pa tudi Borja in Vala, na izrednem občnem zboru odbojbarske zveze v Rimu nagrajeni s priznanjem za delo in napor, ki sta ga društvu vložili v rast tržaške odbojke.

sla skupaj... Mi smo nad opravljenim delom seveda ponosni in pripravljeni, da storimo vse, da se bo to naše drevo še naprej lepo razvijalo in zelenelo... Pravijo, da ob visoka drevesa rade udarjajo strele, zato se ne smemo preveč čuditi, če imamo tudi zaradi naše rasti vedno več primerov poskusov razvrednotenja našega dela. Najboljši odgovor na vse to je bilo vztrajno delo in zasledovanje tistih načel, ki so nas vodila na tej dolgi poti, t.j. nuditi čim širšemu krogu slovenske mladine možnost športne vzgoje v zdravem okolju in v narodnem duhu. Na teh načelih sodelujemo še z mnogimi društvi in ostajamo odprti do sodelovanja z vsemi, ki si tega iskreno želijo. Tekmovalni uspehi so in morajo biti rezultat te množičnosti in prav na tem področju beležimo letos bleščeč uspeh naše prve moške vrste, ki je pod vodstvom trenerja Dušana Blahute dosegla napredovanje v B-2 ligo. Tragične junakinje naše prve ženske ekipe za las niso uspeli v istem podvigu. Kljubovale so velikim nezgodam med letom in kljub temu do zadnjega upale na uspeh. Za borbenost in požrtvovalnost moramo celi ekipi s trenerjem Brankom Sainom na čelu samo čestitati... Mijot se je nato z enominutnim molkom spomnil na velikega prijatelja Sloge Edija Persiča - "Doče", ki je pred kratkim zapustil svoje drage.

Organizacijski tajnik Ivan Peterlin je bil precej bolj polemičen od predsednika Mijota. Podal je podrobno analizo letošnjih dosežkov in bil še zlasti oster do poročanja v Primorskem dnevniku in v našem tedniku. Od letošnjih dosežkov Sloge naj omenimo predvsem najnovejšega. V

Naša ekipa je tudi sodelovala v deželni pokalu.

Ekipa mladincev je bila pravi rezervoar za člansko moštvo... Ekipa začetnikov, ki jo je vodil Mitja Štoka, je v komaj zaključeni sezoni zasedla sam vrh lestvice. V nedeljo je gostovala tudi v Celovcu, kjer je odigrala prijateljsko srečanje s SAK-om, slavila s 4-2 in tako zaključila povsem uspešno sezono. Ekipa cicibanov, ki jo je vodil Danilo Žužič, se je v zimskem delu dobro obnesla, v pomladanskem delu pa se je uvrstila tik pod vrhom. Ekipa manjših cicibanov je pozimi igrala dobro, spomladi pa še boljše, saj je pokazala velik napredek in zasedla odlično končno tretje mesto. Naši naraščajniki in najmlajši so v letošnji sezoni nastopali v združenih ekipah Zarje in Gaje. Lahko mimo trdimo, da sta se obe dobro odrezali, saj sta na lestvici zasedli 2. oziroma 4. mesto. Ekipo naraščajnikov je vodil prof. Miloš Tul, kateremu je stalno stal ob strani in ga včasih nadomeščal Štefi Pertot. Ekipo najmlajših je vodil prof. Rajko Žeželj ob pomoči Marjana Babudra in Marjana Černjave.

O balinarski sekciji naj povem, da je tudi letošnja sezona potekala dobro. Po že tradicionalnem junijskem turnirju, na katerem je sodelovalo 14 ekip iz Trsta in Slovenije, se je sekcija stalno udeleževala vseh turnirjev, na katere so jo povabili.

Odbor Primorja je bil tudi letos stalno obremenjen z najrazličnejšimi dejavnostmi, za katere ugotavljam, da so bile resno in vestno izpeljane. Z ZŠSDI smo v Tolminu organizirali enotedenski kamp za naše najmlajše, ki se ga je udeležilo skoraj 50 otrok. Poleg omenjenega dela so odborniki društva organizirali julija lani dvotedensko šagro, predprvenstveni turnir *Memorial brata Husu*, štiri dnevno osmico ob priliki praznovanja našega patrona Sv. Martina z že tradicionalno loterijo, pustna plesa in večer z zabavnim programom za dan žena. Odbor je skrbel tudi za kiosk ob nogometnem igrišču, žal pa smo bili konec lanskega junija zaradi prepovedi občinske uprave prisiljeni, zapreti krožek, kjer

smo sedaj. Vse to izvenšportno delovanje ima namen pridobivati finančna sredstva..." Kante je svoj uvodni poseg zaključil z mislijo, da nabilalne akcije ne zadostujejo več, saj se stroški iz leta v leto večajo. Pri tem je omenil finančna sredstva, ki jih društvo prejema; le-te je kasneje podrobneje razčlenil blagajnik Štolfa.

Po poročilih se je vnela živahna debata, ki je potekala vse do volitev, na katerih je bil v celoti potrjen odbor dose-danji odbor s predsednikom Dariom Kantejem na čelu.

V petek, 14. t.m., je bil v Nabrežini izredni občni zbor Športnega društva Sokol in Kluturnega društva Igo Gruden. Zborovanje je bilo izredno, ker so člani sprejeli nov statut, prilagojen najnovejšim zakonskim predpisom.

V ponedeljek, 17. t.m., je bil v Bazovici redni občni zbor tega Športnega združenja. Govora je bilo predvsem o stikih z ostalimi organizacijami v Bazovici, pa tudi z ostalimi nogometnimi društvi, predvsem na mladinskem področju, kjer obstaja plodno sodelovanje še zlasti s Primorjem, Bregom, Gajo in Borom. V nov odbor je bil izvoljen bivši Zarjan Pavel Gregorič.

NAPOVEDANI OBČNI ZBORI

To športno društvo sklicuje v ponedeljek, 24. t.m., ob 20.30 na Stadionu 1. maja Občni zbor s tem vrstnim redom: predsedniško, blagajniško in tekmovalno poročilo ter razno.

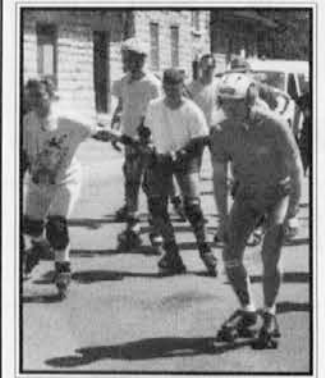

V torek, 25. t.m., bo ob 20.30 na Stadionu 1. maj redni Občni zbor Košarskega kluba Bor s tem dnevnim redom: predsedniško, blagajniško in tekmovalno poročilo in razno.

E.D.

NOVA PANOGA

Maraton rollerjev openskega Poleta

V nedeljo je na cesti Opčine (postaja) - Repen (trg) - Opčine ("Pikelc") Kraški maraton rollerjev, ki se ga je udeležilo kakih 40 tekmovalcev vseh starosti. Razdeljeni so bili v tri kategorije: agonisti, amaterji in *iron men* (železni možje). Pri organizaciji uspele pobude je bistveno pripomogla športna trgovina, ki prodaja in daje v najem te "dralke na kolescih". Po nagrajevanju in kosilu na kotalkališču na "Pikelcu", so se udeleženci pomerili še v demonstraciji hokeja, kar je dalo športnemu popoldnevu še bolj družaben značaj. ——— DOLFO

KOŠARKA

ČIKAŠKI BIKI PRVAKI NBA

Peterka Chicago Bulls si je po šesti finalni tekmi zagotovila naslov svetovnih prvakov. "Air" Jordan (na sliki), Kukoč, Pippen, Rodman in ostali so po nepričakovanem trdem odporu Seattle Super-sonicsov Shawna Kempa lahko končno četrtič v zadnjih šestih letih dvignili znameniti pokal. Za najboljšega igralca finalne serije je bil seveda proglašen Jordan, ki je že najavil, da botisti, ki ga bo želel v prihodnjih dveh sezonah, moral odšteti 36 milijonov \$!

Jadran: Budin ostaja, Pregarc odhaja?

To so zadnje vesti, ki krožijo po hodnikih športnih objektov, kjer se srečujejo košarkarji naše združene ekipe. O vitezu je sedaj jasno, da ne bo več igral, o Samcu pa se še ne ve, če bo med eno pizzo in drugo lahko na razpolago trenerju, o katerem ni bilo še potrjeno, če bo Iztok Čehovin. ———

15

ČETRTEK
20. JUNIJA
1996

ZDRUŽILI SMO VEČ GLASOV V NOVI GLAS

PRIMORSKI TEDNIK

✓ ***Pokloni prijatelju
naročnino na
Novi glas***

✂

NAROČAM SE

NAROČITE SE LAHKO TUDI PO TELEFONU

ZADRUGA GORIŠKA MOHORJEVA
34170 GORICA, RIVA PIAZZUTTA 18
TEL. 0481 / 533177, FAX 0481 / 536978
34133 TRST, UL. DONIZETTI 3
TEL. 040 / 365473, FAX 040 / 775419

.....
IME IN PRIIMEK

.....
NASLOV

.....
DATUM

.....
PODPIS

NAVODILO ZA NAROČNIKE

Obrazec izrežite ali fotokopirajte,
izpolnite ga v vseh delih in ga pošljite
po pošti ali osebno prinesite na tržaško
oz. goriško upravo Novega glasa -
Zadruga Goriške Mohorjeve.

NAROČAM PRIJATELJA

.....
IME IN PRIIMEK

.....
NASLOV

.....
DATUM

.....
PODPIS NAROČNIKA

NOVI
GLAS

*primorski
tednik*